

DANSK ARBEJDSGIVERFORENING

10. januar 1985

DAs bemærkninger til udkast til lovforslag om ændring af arbejdstilbudsloven

Det er DAs opfattelse, at lovforslaget som helhed vil indebære en forbedring af arbejdstilbudsordningen. Det skal ses i lyset af, at arbejdstilbuddene i mange tilfælde ikke har været en effektiv metode til at forbedre de langtidslediges beskæftigelsesmuligheder. Derfor hilser DA med tilfredshed, at der nu i højere grad sættes på uddannelse af de langtidsledige. DA vil samtidig beklage, at uddannelsesaspektet kun styrkes for de langtidsledige, der allerede har afsluttet arbejdstilbud nr. 1. Det ville være mere hensigtsmæssigt at forbedre indsatsen tidligere i ledighedsforløbet ved at skabe en øget mulighed for, at langtidsledige kunne vælge et uddannelsesstilbud i stedet for arbejdstilbud nr. 1. Retten til fornyede arbejds- eller uddannelsesstilbud på grund af langtidsledighed burde herefter forudsætte 26 ugers normalt arbejde efter det første arbejds- eller uddannelsesstilbud.

Fra DAs side peges der desuden på, at det bliver af helt afgørende betydning, at der bliver gjort et seriøst arbejde med henblik på at analysere, hvilke uddannelser der sættes på. I denne sammenhæng har arbejdsmarkedsnævnene en central rolle, idet det er vigtigt, at uddannelserne knyttes til de lokale forhold.

DA finder grund til at beklage, at der i forbindelse med lovforslaget ikke er markeret en klar tidsmæssig begrænsning af, hvor længe der kan udbetales arbejdsløshedsdagpenge. Det bør være et grundlæggende princip i arbejdsløshedsforsikringen, at den kun omfatter personer med en fast tilknytning til arbejdsmarkedet, og derfor bør der være en grænse for, hvor længe der kan udbetales arbejdsløshedsdagpenge.

DA har desuden peget på følgende spørgsmål, som ønskes afklaret:

ad § 10) Der savnes en tilkendegivelse af, hvilke typer af uddannelser der ikke vil give ret til en uddannelsesydelse. Hvilken status har f.eks. uddannelsesaktiviteter m.v.?

ad § 11) Der savnes oplysning om, hvad der kan betragtes som selvstændig virksomhed, og hvilken instans der får kompetence til at afgøre tvivlsspørgsmål.

Derudover ønsker DA, at man i forbindelse med lovændringen giver arbejdsdirektøren en hjemmel til – efter forhandling med Landsarbejdsnævnet – at fastsætte særlige bestemmelser om aflønning af personer i offentlige arbejdstilbudsstillinger. Dette ønske skal ses i lyset af, at de gældende regler medfører, at langtidsledige i offentlige stillinger får en løn, der ligger væsentlig over den løn, som de pågældende kunne få ved ansættelse i en privat virksomhed i området. I så fald er det naturligvis svært at motivere de langtidsledige til at søge normalt arbejde.

I forbindelse med revisionen af bekendtgørelsen skal der gøres op med problemet omkring udbetalingen af genoptræningsydelse, når langtidsledige deltager i gruppeakkorder. Den udsendte vejledning til den gældende bekendtgørelse hævder, at genoptræningsydelsen i visse tilfælde skal tilfalde arbejds-sjakket – men i bekendtgørelsen fastslås det tydeligt, at ydelsen skal udbetales til arbejsgiveren. Denne uklarhed bør fjernes.

Endelig bør det overvejes, om praktikophold i en virksomhed kan indgå som led i den uddannelse, der søges gennemført, jfr. kapitel 3, herunder hvilke betingelser der bør knyttes til sådanne ophold af såvel tids- som lønmæssig karakter.